

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nerancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.

INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
azmătorile Birourilor de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emmerich Lechner.
Walter Schallak. Rudolf Wassa.
A. Opeltka Nachf. Anton Opeltka.
In Budapesta: A. V. Goldberger,
Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Waroly & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o coloană 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tariful și învoială.

RECLAME pe pagina a 8-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L I X I I .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franco.

Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Tergul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 217.

Brașov, Vineri 1 (13) Octomvre.

1899.

Nou abonament la Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Octomvre st. v. 1899
se deschide nou abonament, la care
invităm pe toți amicii și sprijinatorii
fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	12 fl.
pe șase luni	6 „
pe trei luni	3 „
pe o lună	1 „

Pentru România și străinătate:

pe un an	franci, 40
pe șase luni	20
pe trei luni	10
pe o lună	3.50

Abonarea se poate face mai ușor
prin mandate postale.
Administrațiunea.

Manifestația română în Roma.

Astăzi, Joi, se petrece în forul
lui Traian din Roma o sêrbare, care
pe noi Români din ambele emisfere
ale vechei Dacie Traiane ne privesce
fôrte de aproape. Delegațiunea română
dela Congresul orientaliștilor din
Roma va depune astăzi o corônă la
columna lui Traian drept tribut al
Românilor, de recunoștință și de
omagiu marelui Imperator, care
după înfrângerea Dacilor i-a adus
aici, ca legionari ai săi și i-a implân-
tat în acest pământ roditor din rês-
săritul Europei.

Serbarea va fi splendidă, căci
municipiul din Roma nu numai a
primit cu mulțămită corônă de bronz
oferită lui și nu numai a permis, ca
ea să fiă depusă de cătră delega-
țiunea română la piciorul măreței
și monumentalei colonne, ci i-a pro-

mis tot-odată viul și simpaticul său
concurs pentru înălțarea acestei rare
ceremonii.

După scirile, ce le avem, se vor
ține cu această ocaziune discursuri
din partea a doi membrii distinși ai
delegațiunei congresiste române. Va
vorbi d-l V. A. Urechia, cunoscutul
istoric și literat român, ér renumi-
tul archeolog român Grigorie Tocilescu
va ține o disertațiune. Vorbi-
torilor români le va răspunde, în nu-
mele guvernului italian, ministrul de
instrucțiune Baccelli, și de sigur, că
nu va lipsi nici primarul Romei de
a ilustra cu graii viu fapta nobilă
a descendenților legionarilor romani.

Ceremonia va fi încoronată prin-
tr'o solemnă cântare a imnului gin-
tei latine, scrisă de nemuritorul Alec-
sandri, și executată de celebrul cor al
teatrului Politeama Adriano în mo-
mentul când se va depune corônă
Românilor pe columna lui Traian.

Orî cum s'ar presenta însă în
forma esteriôră această ceremoniă. ea
nu-și va pierde nimic din impor-
tanța ei, ca o mărturisire vie, că Ro-
mâni privesc în columna lui Traian—
cum dicea un điar din Roma—sim-
bolul națiunei, ce a creat-o Traian
prin ei în antica Daciă; mărturisirea
latinității lor și a legăturilor nediso-
lubile, ce-i vor lega în veci cu iubire
și venerațiune de légânul originii lor.

Ceremonia din forul Traian, ce
se va sêvêrși înafară de programul
Congresului orientaliștilor, ca o ma-
nifestația a parte a congresiștilor
români, va fi întâmpinată de sigur
de toți binevoitorii Românilor cu
simpatia. A trebuit să se dovedescă
însă și cu această ocaziune, că toc-
mai aceia, cari sunt avisați a trăi
împreună cu o parte mare a né-
mului românesc și cari după propria
lor mărturisire ar avé interesul de
a trăi în frățescă înțelegere cu toți
Români dintre Tisa, Carpați și Du-
năre, nu se înșiră între binevoitorii
noștri.

În decursul ședințelor de până
acum ale congresului orientalist, ce
a fost deschis la începutul lui Oc-
tomvre a. c., s'a dat din nou pe față
în mod destul de bătător la ochi,
vechiul antagonism dintre Maghiari
și Români. Delegații celor dintâi
au umblat în tot chipul să pună în
umbră și să desavueze pe Români,
și nu s'au sfiit de a susține cele mai
mari neadevăruri în unele foi ita-
liene pentru a declara de „nebasate“
și „calumniătoare“ afirmările Româ-
nilor despre asuprirea, ce trebuie s'o
sufere Români din statul ungar. Pe
nisece ômeni ca Ovary și soți i rimă
la inimă atențiunea, de care se bu-
cură Români din partea Italienilor,
cu toate pretinsele sentimente filoma-
ghiare ale acestora.

Ei găsesc, că Români păsesc
„prea cu mare pompă“ la Roma,
că umblă să aducă un omagiū sêr-
bătorec chiar și memoriei lui Traian
și că „cum dic ei“ (Români) vor s'o
facă această în semnul recunoștinței
și al „simțului viu al latinității“ în
poporul român.

Par'că ar vré să ia în zeflema
latinitatea noastră raportorii unguři
dela congresul din Roma. Firesce,
că susținerea latinității din parte-ne
nu se unesco cu aspirațiunile ma-
ghiare de o „patriotică“ maghiari-
sare a noastră.

În fața acestei antipatice atitu-
dini a Maghiarilor chiar și față cu
manifestația română dela columna
lui Traian, trebuie să întrebăm pe
Vambery, Ovary și soți, de ce de câ-
te-orî a fost vorba de o cooperare
a Românilor cu națiunile slave din
imperiu, ei ni-au venit în tot-déuna
cu latinitatea noastră, care ar face
să avem interese contrare slavismu-
lui?

Zadarnice vor rămâne însă bêr-
felile și intrigele contrarilor român-
ismului, căci cum dovedesce și cere-
monia din Roma, viuă este și va rêm-
âne pentru toate timpurile consciința

națională a descendenților poporului
roman, care înainte cu optspredece
vécuri a ridicat monumentul, ce
glorifică victoriile împératului Traian
în cele două rêsboie cu Dacii.

Români uniți și autonomia catolică.

Vorbind despre Români uniți și des-
pre autonomia catolicilor, organul național
săsesc „Siebenbürgisch deutsches Tageblatt“,
de Mercuri arată într'un articol de fond,
datat din Budapesta, fazele prin cari a tre-
cut dela 1848 încôce cestiunea înființării
așa numitei autonomii catolice regnicolare.
Dice, că atitudinea greco-catolicilor în ca-
drul (?) bisericeii catolice din Ungaria a
fost și este de-o deosebită importanță pen-
tru crearea amintitei autonomii. Atitudinea
Românilor uniți e deosebită de atitudinea
Rutenilor uniți. Pe când în anii 1870—71
acești din urmă au procedat mai mult sêu
mai puțin în consonanță cu Români față
cu congresul catolic de atunci, astăzi Ru-
tenii sunt deplin înțelegși cu catolicii; Ro-
mâni susțin însă și astăzi pozițiunea lor
separată, și încă în mod fôrte hotărît.

Amintesce apoi atitudinea, ce a luat-o
metropolitul Mihalyi în conferența epis-
copescă, ce s'a ținut de curând în Buda-
pesta, arătându-și acolo îngrijirile și făcând
rezervele sale de drept față cu proiectata
autonomia catolică regnicolară. Conferența
episcopescă, dice, n'a fost puțin surprinsă
de hotărîrea cu care a pășit metropolitul
român. Din situațiunea penibilă episcopii
catolici au putut eși numai declarând, că
astăfă afacere nu se ține de conferența
episcopescă, ci este a se aduce înaintea
congresului catolic.

„Nu trebuie să trecem cu vederea“,
dice „S. d. Tageblatt“, „că atitudinea epis-
copilor români greco-catolici nu este a se
reduce atât la motive religioase-bisericesci
(cum a declarat pe față episcopul Pavel
din Oradea-mare), ci în fond este a se
atribui imboldurilor naționale. Această im-
prejurare deșteptă interesul general, ea
este mai vêrtos cauza, pentru care ne ocu-
păm aici pe scurt cu acest obiect“.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Eufemisme în limba română.

De
Nicolae Sulică.
(Urmare).

Aceeași terminologia eufemistică im-
prumutată mare parte tot din lumea plan-
telor și animalelor, atât de intimă popo-
rului român, ne surprinde și în imperiul
basmelor și tradițiunilor românesce. Nu-
mai în „Nunta Zamferei“, dragălașa poemă
a lui Coșbuc, ca fire și inspirațiune de
caracter pur popular, întâlnim următoarele
figuri: sprintenul și vitézul Săgeată, tatăl
Zamferei; Tinteș cel cu trainic rost și Bar-
deș cel cu adăpost prin munți silhii, apoi
Paltin-craiu și Mugur-împérat. În „Fulger“
alt poem narativ al lui Coșbuc, eroul e
vitézul și nezăbavnicul fecior al lui Crai-
Negru, Fulger, érá fata care-i place și pen-
tru care se jertfesce, este Salba, fiica lui
Volbură-împérat.

Preste tot așa déră avem de a face
cu numiri individuale caracteristice, cari ele
prin ele sunt chemate să indice firea și

caracterul, de regulă impunător și superior
al celor, ce le pórta.

Étă acum o mică listă de apelative
poporale de firea celor relevate mai sus,
scôse deadreptul din bogăția basmelor nô-
stre poporale, parte indicând calități esterne
trupesci (frumșete, gingășia etc.) ale erou-
lui — mai ales numiri de plante —, parte
calități interne sufletesci (vitejia, istețime
etc):

Afin și Dafin, cei doi frați de cruce;
Busuioc, fecior de împérat, metamorfosat
în lucéfăr; Busuioc și Măgheran, frați ge-
meni botezați de Dumneđu și sf. Petru;
Busuioc verde, voinic, a cărui putere sta în-
tr'un paloș; Busuioc și Siminoc, fiul împérate-
sei și al rôbei; Busuioc și Musuioc în altă va-
riantă numele celor doi frați gemeni; Co-
lonfir sêu Florea Inflořit imperatul florilor;
Firicel sêu Florian copil născut din florî;
Florea florilor dînă, minunea frumșeteler;
Florița, fată frumôsă; Lina-Rujulina, dînă
frumôsă ca o ruje; Mêr și Pêr, frați ge-
meni; Neghinița și Nuculița, copil cât o ne-
ghină sêu cât o nucă; Rodia, fata cea fru-
môsă; Sur-Vultur, năzdrăvan; Trandafir om
vrăjit în dovlăc etc.

Tot de categoria această se țin apoi
următoarele apelative tipice și caracteristice:
Agerul ochilor, năzdrăvan, care-le vede toate;
Alba frumôsă, îi cad din mână trandafiri și
din pâr mărgăritare; Alb-împérat represen-
tantul popular al blândetei în opozițiune
cu Roșu-împérat; Aripă frumôsă numele
voinicului Zorilă, învingătorul smeilor;
Aurar și Arvan, craiul smeilor; Cimbru
câre năzdrăvan; Dalbul d'ochilor, cal năz-
drăvan; Dumore-Voinicul; Frumôsă frumôse-
lor, un epitet al Săuzienei, numită la Ro-
mâni macedoneni Frumôsă locului (pămên-
tului); Galben de sub sôre, cal năzdrăvan;
Gaur, cal; Ioan-Buzdugan; Lucer voinic;
Mărar, Pătrânjel câni; Pipăruș-Petru; Peneș
împérat; Picișoasa fata lui Aghemant;
Stan-Bolovan; Vêntes; Vulturășul; Voinic-
Inflořit etc. și în fine Fêt-Frumos, numele ti-
pic al eroilor poveștilor noastre poporale.*

Pe cât de mare e predilecțiunea popo-
rului față de astfel de numiri desmierdătore
eufemiste sêu de bun augur, tot pe atât
de mare e aversiunea lui față de anumite

nume, mai ales de botez, cari prin dege-
nerarea de înțeles au ajuns cu timpul în
stadiul de a fi de rêu augur. Așa e d. e.
Vlad, Mușat, Nan, Udrea etc., cari prin
scăpătare de sens au ajuns să devină si-
nouime cu „prost“ și așa tipice pentru
proștiă, fiă de ori și ce soiū. Étă cum ca-
racteriséză d-l Hașdeu decadența numelor
proprii:

„Un nume propriu, când se generali-
séză peste măsură într'o țéră, încât la tot
pasul întêlnesci omonimi, ajunge în cele
din urmă a deveni ridicol prin trivialitate
și de atunci încôce, ferindu-se părinții a-l
mai impune copiilor, începe a fi din ce în
ce mai rar... La Români diu Muntenia
mai multe nume proprii bărbătesci au avut
o sôrte analogă de a se vedé îmbrăncite
treptat în straturile cele mai de jos ale so-
cietății, după ce figuraseră altă dată mai
cu preferință pe tron și în divan.

„Mai întâiu este Vlad. Etimologicesce
acest cuvânt însemnăză domn. În secolii
XIV și XV cei mai înștiri principii ai
Munteniei au fost Vlad Basabab, Vlad Dra-
cul, Vlad Tepeș. Între boier și în burge-
siă erau Vladți peste Vladți. — ebuia firesce
să vină o reacțiune. Tri-Murindu-se prin
abus, gloriosul ôre când regor s'a făcut cu
încetul sinonim al nerc. În secolul

* Să se vadă toate aceste numiri, precum
și basmele, în cari obvin, la Șăineanu, Basmul
român.

Face apoi istoricul mișcării și a luptelor Românilor uniți dela 1870—71 în contra tendințelor îndreptate contra autonomiei bisericești lor, pe care o consideră, pe baza drepturilor ei, ca biserică națională independentă, cerând un congres deosebit greco-catolic al provinciei lor metropolitane.

Pe același punct de vedere stau Românii și clerul lor și astăzi, er metropolitul Mihalyi s'a provocat la protestul adunării Românilor din Clușă de acum doi ani, cu ocaziunea ultimei conferențe episcopesc.

„S. d. Tageblatt“ încheie apoi așa:

„In cercurile romano-catolice este privită această atitudine a Românilor uniți ca expresiunea unor tendințe naționale-politice, care n'ar trebui să fi adușă în legătură cu autonomia catolică regnicolară, ce este a se înființa. Li-se mai ia în nume de rău Românilor uniți, că nu voesc să se sfătuescă în comun cu catolicii, ci se separă de ei în mod ostentativ, ba ridică și proteste.

„De altă parte însă nu se poate nega, că provincia română unită posedă de drept și de fapt o autonomie, a cărei susținere într'aceea n'ar sta în contradicere cu înființarea unei autonomii regnicolare. Căci nu poate fi problema și destinația acestei autonomii regnicolare, de a nimici drepturile existente ale corporațiilor bisericești, precum se cere să fi asigurată și existența mai departe a statului romano-catolic în Transilvania, în cadrul proiectatei autonomii regnicolare.

„Dreptul provinciei bisericești a Românilor uniți, de a-și susține — ca atare — organizațiunea ei deosebită, drepturile și averile ei, nu poate fi contestat. Nu se poate însă trece cu vederea, că această pozițiune deosebită ca instituția autonomă bisericească are necesitate și de recunoșterea de drept public prin legislațiune.

„Această recunoșcere va fi, probabil, mai ușor de dobândit în cadrul autonomiei catolice regnicolare, decât decât Românii uniți vor pași cu o pretenșiune separată înaintea guvernului și a dietei.

„Virirea unor asemenea tendințe naționale-politice în această afacere bisericească creează fără îndoială nouă greutăți însemnate. Românii urmăresc aceeași tactică, ca în chestiunile curat politice. Precum aici au decis și proclamat pasivitatea ca directivă, așa vor să declare ca directivă și pe teren bisericesc neparticiparea.

„Pute cine-va să fi de deosebită părere asupra unei astfel de atitudini abținente în viața publică, de fapt pasivitatea observată din partea Românilor de deceni este o calamitate (!), de care numai atâta este îndoios, decât ea e spre mai mare stricăciune statului, seu poporului român.

„De vor persevera Românii uniți în atitudinea lor respingătoare față cu congresul catolic regnicolar și față cu autonomia catolică, ei abia vor pute împede înființarea acestei instituțiuni bisericești, dăr prin atitudinea lor vor crea bisericești catolice și și guvernului mari dificultăți, prin cari activitatea salutară a noiei instituțiuni ar fi în mod însemnat îngreunată și împedecată.

„O înțelegere echitabilă s'ar cere aici urgent. Românii ar trebui înaintea de toate să li-se dea garanță: 1) că autonomia provinciei lor bisericești nu va suferi nici o

scădere și îndeoseby, că jurisdicțiunea de sine stătătoare a arhiepiscopului român unit în cadrul autonomiei bisericești regnicolare să rămână neatinsă și apoi, ca naționalitatea și limba Românilor uniți să nu fi amenințată seu chiar scortată nici într'un chip.

„Dată fiind marea sensibilitate a Românilor în lucruri naționale, fără a li-se da asemeni garanții îndestulătoare nu se poate conta la aceea, ca Românii uniți să se alăture la autonomia catolică regnicolară și astfel această instituțiune ar rămâne perfectă și ar pute ajunge scopurile la cari nisuesce numai în mod nefindestalitor“.

Din tenorul, în care este ținut întreg articolul acesta, ce i-s'a trimis fôiei săsesci sibieni din *Buda-pestă*, vedem, că autorul lui este bine informat asupra mersului lucrurilor și credem a nu greși, decât admitem, că și-a luat informațiuni chiar din cercurile guvernamentale, ba pare încâtva inspirat de vederile și temerile, ce domnesc în aceste cercuri. Acesta reese mai întâi din părerea, ce și-o dă asupra neparticipării Românilor uniți la congresul catolic unguresc și din accentuarea eventualității — poate nu tocmai neplăcută guvernului — că în urma atitudinii hotărâte de apărare a Românilor uniți, autonomia catolică regnicolară proiectată s'ar stînjini, pentru-că nu și-ar pute ajunge, decât numai în mod nesuficient scopurile sale.

Imprejurarea, că autorul se mai folosește de ocaziune spre a-și da pe față marea sa nemulțămire cu pasivitatea politică a Românilor, ne aduce involuntar aminte de articolii, ce-i scria nu de mult deputatul sas guvernamental Pildner prin foile unguresci, sfătuind pe Români să se lapede de pasivitate și să se împace cu Ungurii.

De-altmintrelea trebuie să recunoșcem, că autorul articolului mai sus citat din „S. d. Tagbl.“ consimte cu vederile noastre într'un punct capital, recunoșcând, că Românii uniți posed și de fapt o autonomie proprie și că nu vor suferi nici-odată, ca să fi atinsă naționalitatea și limba lor în biserică.

Un Ceh tinăr asupra situațiunii.

Precum seim și precum firesc lucru este, în sinul Cehilor tineri domnesce adî din cauza întorsăturii, ce au luat-o lucrurile în Austria, cea mai mare iritațiune. Un deputat ceh tinăr i-a dat expresiune foarte viuă și elocventă într'un discurs, ce l'a ținut înaintea alegătorilor săi din Brod (Boemia). El dișe între altele:

„Esperimentul început în era Thun-Kaizl s'a terminat cu un deplin fiasco. In-

torsătura, ce s'a petrecut în politica internă, nu însemneză nici o catastrofă pentru poporul cehic. E adevărat, că poporul ceh a fost ofensat, deprimat, desilusionat și răsplătit cu nerecunoștință. Cu toate acestea cumplita catastrofă a suferit-o altul. E învins principiul autorității, capitulând înaintea trădătorii obstrucțiuni. Pentru nimicirea obstrucțiunii ar fi fost de ajuns două companii, pentru delăturarea situațiunii actuale n'ar ajunge nici două oștiri întregi.

„Acum e cestiunea, decât Austria e în stare să afle o formulă constituțională, pentru a face din imperiu o mare Helvețiă locuită de popore mulțamite, seu e hotărâtă să devină jertfa ideii pangermane. Dăr nu numai autoritatea statului a fost călcată în picioare, ci și în sirurile noastre se poate vorbi despre înviș. Înviș a fost acel oportunism, care s'a încuibat la noi în era Thun-Kaizl, acel estrem oportunism, care l numiam noi servilism la Cehii bătrâni. Noi am pierdut multă vreme prin ministerul Thun. Ei, și acum? Punctul de gravitațiune al situațiunii zace acum în raportul Cehilor tineri față de celelalte partide ale dreptei.

„Drépta s'a născut sub Baden, sub presiunea obstrucțiunii. Caracterul ei a fost la început negativ, mai târziu însă a îmbrăcat formă pozitivă. Această formă a fost exprimată în proiectul de adresă al contelui Dziduszycki în următoarele două principii: egală îndreptățire și autonomie. Principiul egalei îndreptățiri e adenc rănit, și acum e rândul dreptei să arate, că ea nu e tare numai în direcțiune negativă, ci și în defensiva pozitivă. Noi trebuie să pretindem din partea dreptei, ca ea în urma violării egalei îndreptățiri, să-și tragă consecințele față de guvern. Cine crede de altmintrelea, că actualului cabinet îi va urma în curând un cabinet al dreptei, se înșală amar. După presenta capitulare înaintea obstrucțiunii, nu mai e de sperat, că cine-va ar fi dispus să începă o nouă luptă contra obstrucțiunii. Drépta poate acum alege: decât voesc să delature cabinetul în unire cu noi cu mijloce parlamentare, seu decât preferă să fi înșafă sdrobotă din partea cabinetului“.

Afacerea Hentzi în dietă.

Am semnalat deja, că în ședința de Marți a dietei din Pesta s'a sulevat din nou de cătră kossuthiști afacerea Hentzi, această armă cu care opoziția maghiară pute de-ocamdată să facă puțin svon și gălăgiă în contra guvernului. Afacerea a fost sulevată prin un vot separat dat de doi membri ai stângei extreme, în care se cere ca petițiile sosite în cestiunea monumentului Hentzi dela comunala Szegvar, Szigetvar, Șalonta-mare și Czegled să fi puse spre desbatere în merit. Petițiile acestea cer, ca guvernul să fi îndrumat a

câștiga satisfacțiã onôrei naționale vătămăte, să tragă la răspundere pe arangiatorii sêrbării Hentzi și să îngrijescă, ca monumentul să fi depărtat din Ungaria.

Pentru acesta a vorbit mai întâi Francisc Thaly, apoi Francisc Kossuth. Acesta polemiză mai întâi cu ministrul-președinte Szell, care pe la finea lui Septembrie, când a fost mai întâi vorba de serbarea Hentzi, dișe, că ceea ce s'a făcut a fost corect, că honveđimea a luat parte la desvelirea de a doua a monumentului, pentru-că ea face parte din armata comună etc. Kossuth provocă pe Szell să-și arate un singur exemplu, ca regele și armata unei țeri să fi ridicat monument morților, cari s'au luptat exclusiv în contra țerii.

Coloman Thaly spune, că statua Hentzi este și adî tot cea vechiă. Pe ea stă inscripția: „Für Keiser und Vaterland“. Inscripția această e vătămătoare pentru Maghiari, căci Hentzi și ai lui s'au luptat numai pentru împărat, dăr nu și pentru patriă. Să poftescă ministrul președinte să mergă la statuă și se radă de pe ea acea inscripțiune vătămătoare, căci atunci națiã întrégă îl va aplauda. „Hentzi a fost un distrugător ordinar, bombardatorul unui oraș nevinovat El și ai lui au fost tâlhari, cari au voit să nimicească parlamentul, unde se sfătuia națiunea, apoi museul național, Academia Ludovica și podul de fier. Și înaintea acestora se închină stégul honveđilor!“ Au făcut onoruri unui om, care a călcat jurământul pus pe constituția maghiară, și au făcut onoruri aceia, cari de-asemenea au jurat pe această constituțiã. Asta e cea mai adencã vatemare a conștiinței naționale. Ministrul președinte dișe, că numele lui Hentzi n'a fost pomenit, ci s'a amintit despre toți colectiv. El bine, dăr *Allnoch o bestiã barbarã* (Mare sgomot în drépta și stânga. Președintele sună clopoțelul și chiamă la ordine pe crater.) Da, pe paginile istoriei acest om nu va avé nici-odată alt nume. În fine Thaly cere, ca camera să primescă propunerea făcută în votul separat.

Mai vorbesce încã Lakatos tot în spiritul antevorbitorilor săi; el dișe între altele, că în Ungaria se cresc soldați simbricși austriaci și că statua lui Hentzi n'are nici o îndreptățire în Ungaria. Discușiunea s'a continuat și în ședința de ieri. Kossuthiștii vor cu ori-ce preț să facă din această afacere cap de acușiã în contra guvernului.

Ultimatul Transvaalului.

În conflictul dintre Englitera și Transvaal s'a apropiat momentul decisiv. Guvernul din Transvaal a adresat guvernului engles un ultimatum în termeni foarte energici, de următorul cuprins: 1. Tôte punctele litigiöse dintre Englitera și Transvaal să fi regulate în mod amical prin un tribunal ales; 2. Trupele englese dela granița Transvaalului să fi tôte retrase; 3. Trupele so-

XVII Vladii încep a se rări, căci pe semne se născuse deja proverbul: „După ce e prost, îl chiamă și Vlad“.

„Tot așa au pățit-o Udrea și Nan, două dintre cele mai usate nume din primii secol ai istoriei muntene, despre care astăzi poporul dișe:

Care cum venea
Tot Udrea 'l chiama.

Séu:

„Caută Nan épa, și el călare pe ea“.

„Éta în ce mod căderea unui nume propriu în derisiune este o probă istorică despre exagerata-i popularitate într'o epocă anterioară.

„Acostă ursită isbise și pe Mușat... Printre țerani munteni *nea-Mușat*, ca și *nea-Vlad*, ca și *nea-Udrea*, ca și *nea-Nan* însemneză astăzi pe un prostolan. Aci își are locul esclamațiunea bătrânului Orațiu:

Non semper idem floribus est honor!

„Poporul și copilul cu atât mai iute se satură de un lucru și-l aruncă stricat sub picioare, cu cât mai mult le plăcuse“.

*) Hașdêș, *ist. crit.* 1874, pag. 87; veđi și Candrea, *Porectiune a Români*; Șăineanu, *Semasiologia* pg. 230. când

Acasă tendință eufemistă, care face pe Român să se ferescă de aceste nume deochiate și deci de rău augur, explică și altă aparițiune pe terenul nomenclaturii individuale la poporul nostru, înțeleg schimbarea numelor de botez.

Se știe adencă, că în multe părți locuite de Români e obiceiul ca numele copilului să fi schimbat, în cas, că copilul e deochiat seu preste tot, decât e persecutat de vre-o bôlă, respective de vr'un duh necurat, care, după credința poporului, a luat în stăpânire corpul bolnavului. Expedientul în ast-fel de casuri este, că numele de botez e schimbat cu unul nou, dându-se preferință în primul rând numelor de animale, er această se practică înțeleg eufemistică, că duhul se va însăși dăta de numele animalic al bolnavului seu cel puțin nu'l va mai recunoșce sub numele cel nou și așa îl va înconjura pentru totdeauna.

Un exemplu cunoscut de asemenea schimbare e în istoria noastră națională: cazul lui Horia, feciorul lui Florea Nicolae, numit din botez *Vasile*. Numele i-a fost deja de mic preschimbant în *Ursu*, pen-

tru ca vialul și istețul copil să nu fie cum-va deochiat. Numele din botez al cunoscutului nostru poet moldovean dela începutul vécului, Costache Conachi, asemenea a fost *Alexandru* și nu Constantin.

Părintele Marian se exprimă în punctul acesta astfel:

„Decă un copil e atacat și maltrat de vr'un spirit necurat, seu e cuprins de vre-o bôlă grea și nu se poate de grabă mântui de dênșă, Româncele din Bucovina îndatinéză a-i schimba numele de botez și a-i da alt nume, cređend, că prin această atât spiritul cel rău, cât și bôla se depărtéză dela dênșul și se însănătoșéză.“

Datina e cunoscută și în Moldova, Țera Românească, Transilvania, Ungaria, ba se pare, că și în Macedonia.

Obiceiul se pare că e foarte vechiu, căci étă ce ne spune repositul episcop Melchisedec**): „Despre acest fiu a lui Stefan cel Mare, *Bogdan* al doilea, observăm, că el mai avea și supranumele de *Vlad*. De aceea

*) Marian, *Nascerea la Români* pg. 222.
**) Biserica ortodoxă. an. VI (1882) pag. 690—691.

în o mulțime de urice ale marelui Stefan el se amintesc cu amândouă aceste numiri; apoi continuă așa: „Obiceiul de a avé două numiri, unul din botez, altul adaus pe urmă din motive superstițiöse, există și astăzi la poporul român. Când un copil zace de o bôlă îndelungată, mai ales înșoțită de spasmuri, mamele schimbă numele bolnavului cređend, că prin această ar ascunde ore cum copilul de spiritul cel rău, care după credința lor produce bôla. Cu modul acesta copilul rămâne în tótă viața cu două nume, unul cel din botez, altul cel superstițios“.

În ceea ce privește numirile, cărora se dă preferință la schimbarea numelui de botez, tot la părintele Marian cetim următoarele:

Numele cele mai usitate, cu deosebire la Românii din Bucovina, cari se dau copiilor cauză de bôlă, sunt mai ales de acelea, cari nu se află în cărțile bisericești, și în special nume de *feră sêlbatică*, precum pentru băeți: *Lupu* dimin. *Lupușoru*, *Ursu*, dimin. *Ursulică*, *Ursache*; er pentru copile: *Lupă* și *Ursă*.

site în Africa-sudică dela 1 Iunie 1899 se fiă retrase într'un termen fixat de Engli-tera și Transvaal; Transvaalul garantază, că în tot timpul nouelor tratări, nu se va întâmpla nici un fel de atac contra vre-unei posesiuni engleze. Dacă condiția aceasta va fi primită, Transvaalul e gata a-și re-voaca trupele dela frontieră; 4. Tru-pele, cari sunt în drum spre *Africa-de-Sud* se nu fiă debarcate în nici o parte a Afri-cei-sudice.

La acest ultimul Transvaalul pretindea răspuns urgent până în 11 Octomvre. Gu-vernul adaugă, că dacă nu va primi răs-puns, ori dacă răspunsul n'ar fi mulțumitor, cu regret trebuie să declare, că acți-unea Englierei o privește de declarare for-mală de război.

Scirile, ce vin din Londra, prezintă situațiunea de forțe critică, tot asemenea și scirile ce scese din Africa-sudică. Se-riositatea situațiunei o caracterizează mai ales refugiașii uitlănderilor englesi, precum și pregătirile tot mai mari ale Burilor, des-pre cari au avut o ocaziune a se convinge nisee refugiași, cari au ajuns pe la Cap-stadt și cari au răspândit în toate părțile vești alarmante.

Dimisiunea d-lui Dr. G. Popovici.

Intr'unul din numerii trecuți am amintit, că d-l *Dr. G. Popovici*, cunoscutul de-putat bucovinean în parlamentul din Viena și în dieta Bucovinei și-a dat dimisiunea dela postul de redactor al Fôiei legilor țării. Dimisiunea și-a dat-o printr'o scrisoare adre-sată ministrului austriac de interne Körber. Etă acea scrisoare:

„Escelență!

„În momentul când am primit oficial meu actual, raportul dintre guvern și de-putații români era astfel constituit, încât părea imposibilă o coliziune între datoria, ce-mi incumbă ca funcționar, și între obli-gațiunile mele de deputat.

„De atunci încôce situația s'a schim-bat complet. Baronul Bourguignon a avut tristul curaj să invenineze relațiunea din-tre Români bucovineni și guvern, se anihileze pacea și liniștea în țară, introducând o administrația nesincera și părtinitore, usând de oprimări sistematice și lovind ne-bunatic în cele mai sante sentimente pa-triotice ale noastre. Atitudinea presidentului țării e pe cât de imprudentă, pe atât de dușmănoasă, și impune deputaților români, prin urmare și mie, datoria de a-l combate pe el și arta sa de guvernare în toate chi-purile.

„Aceste demersuri cu greu vor fi com-patibile cu oficialul meu, de aceea demisio-nez din funcțiunea de redactor al Fôiei le-gilor imperiale și vă rog, Escelență, să luați act de eșirea mea din serviciul sta-tului.

„Binevoiti a primi espresia celei mai deosebite considerațiuni“.

Viena, în 6 Octomvre 1899.

Dr. George Popovici,
deputat în parlament și în dieta
Bucovinei.

„Cum că întru adevăr numele acestora sunt cele mai usitate, se pôte forțe lesne cunoște încă și din următoarele nume de familie, cari s'au format dela cuvintele Lup, lupă și urs, ursă, și cari asemenea sunt forțe răspândite în Bucovina: *Lupu*; *Lupan*; *Lupeii*; *Lupulesei* dela *Lupulăsa*, soția lui Lupu, d. e. Nicu *Lupulesei*, *Lupanca*; *Lupașcu* prescurtat *Pașcu*, dela care *Pășcan*, dimin. *Pășcănel*, orașul din Moldova *Pașcani* și *Pașcău*; *Lupașceanu*; *Lupușceanu*; *Lupa*; *Lupii*, d. e. Tôder a *Lupii*; *Ursu*; *Ursaci*; *Ursachi*; *Ursceanu*; *Ursuleac*; *Ursulică* și *Ursulean*“.

„Românii din munții apuseni ai Tran-silvaniei, adecă Moții, cred despre *urs*, ca și Români din Bucovina, că călcând pe cine-va pe șele, e scutit de bôle, și că pe cel cu numele *Urs* nu l'ar puté găsi mór-tea. De aceea la Moți și la Crișeni numele de *Ursu*, *Grozavu*, *Gura Lupului*, *Poravu*, etc., înlocuieze numele de botez: *Petru*, *Ioan*, *Nicolae* etc. (Candrea, Români din munții apuseni pag. 147)“.

(Va urma.)

Revistă externă.

Voce anti-rusescă în Skupstina sârbescă.

Am amintit, că răspunsul Skup-știnei sârbesci la mesajul de tron a fost primit în ședința dela 9 Octomvre cu una-nimitate. Din incidentul acesta unul din-tre deputați, *Alexa Popovici*, a ținut un dis-curs violent în contra pressei rusești, pe care o invinuesce cu aceea, că prin agita-țiunile ei a hrănit curentul ostil dinastiei Obrenovicilor. După-ce condamnă mai în-tăi atitudinea pressei sârbesci din Ungar-ia, care și din incidentul atentatului din Belgrad s'a amestecat în afacerile interio-re ale Serbiei, a trecut la presa rusescă. Ora-torul vede și o spune franc, că „fraților ruși“ nu le place de loc de regele Milan, deși acesta li-a stat tot-deuna la dispoziți-ă. La sfatul Rușilor, regele Milan a intrat în războiul dela 1876 contra Turcilor, și după ce războiul n'a succed, ér Serbia avea lipsă de pace, tot la provocarea Rușilor Serbia a intrat în războiul dela 1877. Sârbii nu aveau plăcere de a se război, dér la do-rința Rușilor Milan a provocat pe Sârbii să ia arma și au intrat în luptă. Stindardul Obrenovicilor a fluturat la Niș, Piro, Trokaplye, Vrania, precum și în Cosovo (Câmpul mirlei), unde a căzut corôna Țarului sârbesc Lazar. După-ce s'a întâmplat această, frații ruși ni-au lăsat la St. Stefano în baltă, ne-au desprețuit și cu cnuta în mână ne-au isgonit din Kula, Tru, Breznik și Cosovo. Milan nu se putea război cu Rușii, a cedat, dér când Rușii au voit să ia Nișul, Milan li-a strigat, că numai peste cadavrele lor pot să ia Nișul.

Ura „fraților ruși“ nu s'a oprit aici, ea a mers și mai departe, până când în fine Milan a depus corôna și a pus-o pe capul fiului său Alexandru. Nici această nu i-a mulțumit pe Ruși, ei cereau mai mult, și în fine Milan a trebuit să părăsească Ser-bia. După depărtarea lui vandalismul a în-ceput să domnească în țera întrégă. Milan vędnd această, s'a reintors în Serbia și a executat tot ce e spus în adresa de față. Când s'a vędnd această, ei au cumpărat o mână ucigașă, ca să sugrum Serbia. (Voci: cine sunt aceia?)

Oratorul condamnă atitudinea pressei sârbesci de peste Sava și a pressei rusești, care a părtinit pe ucigașii dela 24 Iulie; amintesce, că și Rușilor li-s'a dat un cas asemenea, când cu omorirea Țarului Ale-xandru II chiar de câtră Rușii săi. El crede, că Rusia pôte nimici pe Sârbii, dér crede și aceea, că puterea lui Dumneșeu e mai mare și va pedepsi pe acela, care vré să nimicească pe nedreptul pe Sârbii.

Politica guvernului frances. Mai multe fapte recente contribuie să caracte-rizeze în mod destul de lămurit direcțiunea politice franceze sub cabinetul Waldeck-Rousseau. În ceea ce privește politica pro-priu-disă, cabinetul de „apărare a Repu-blicei“ a luat deja câte-va măsuri, cari se justifice acest epitet. Urmărirea complotiș-tilor este numai primul inel al lanțului de măsuri făgăduite de ministrul socialist Mil-leraud, într'un recent discurs. În același timp ministrul de război a luat consiliu-lui superior al armatei dreptul de a în-a-inta pe coloneli și generali — dreptul, care putea să devie, dacă nu devenise chiar, armă forțe primejdiosă în mâna șefilor mi-litari și simpatii clericalo-monarhistice. Pe de altă parte, comisiunea bogetară a votat suprimarea creditului pentru ambasada fran-cesă pe lângă Vatican. Acastă din urmă măsură, dacă va fi ratificată de parlament, constituie o atitudine, dacă nu ostilă, cel puțin forțe rece față de Roma — și este prin urmare o indirectă ofensă a catolici-lor francesi. Din punctul de vedere al po-litice sociale, reformele introduse de d-l Milleraud, ministrul de comerț, sunt în multe privințe forțe favorabile uvrierilor. Pe de altă parte, cu ocazia grevei celei mari dela Creuzot, autoritățile păstréză o atitudine simpatică greviștilor, ér primul ministru Waldeck Rousseau a primit să fiă arbitru între lucrători și patron. Din cele de mai sus rezultă, că guvernul actual frances a luat o direcțiă republican-ra-dicală.

SCIRILE ȚILEI.

— 27 Septemvre v.

Parastas pentru Metropolitul Mi-ron. Duminecă, în 15 Octomvre n., se va oficia în biserica din suburbiul Iosefin din Sibiu un parastas pentru răposatul Metro-polit Miron Romanul. La parastas va pon-tifica I. P. S. Sa Metropolitul Mețianu.

Regele și Regina României au so-sit, precum am mai anunțat, eri diminșă cu un tren special în Sinaia. Se vorbia, că suveranii români vor petrece încă câte-va zile în străinătate. Causa pentru-care au grăbit a-se reintôrce mai curând în țără a fost îmbolnăvirea micului principe Carol. După sosire la castelul Peleş a și fost prima grijă a suveranilor să vadă pe micul prin-cipe. Acum aflăm din Sinaia, că starea să-nătăii micului principe Carol, care deve-nise îngrijitoare, s'a îmbunătățit în măsură însemnată. Familia regală va sta în Sinaia până pe la jumătatea lunii lui Noemvre.

Albanesii și congresul orienta-liștilor. În ședința de Luni a congresului orientaliștilor albanesul *Lorecchio* a făcut propunerea, ca Grecia și Albania să fiă nu-mite de viitor *Orient*. Președintele a de-clarat, că nu admite a se discuta această propunere, de ôre-ce ea are caracter po-litic. *Lorecchio* a răspuns, că ori-ce problemă etnologică are și caracter politic. El regretă însă, că din considerațiuni politice congresul se retrage dela recunoscerea, că în penin-sula-balcanică există un popor, ale cărui rădăcini se întind în timpuri preistorice, care a dat Greciei deităt și care după mie de ani de existență simte acum nouă viață în sine și voește să ocupe din nou locul ce i-se cuvine în sinui popórelor. Propu-nera lui *Lorecchio* a fost sprijinită de mai mulți membri, dér congresul a respins-o totuși cu mică majoritate. Congresul însă a recomandat, ca guvernul italian să înfiin-țeze la universitatea din Neapole o catedră de limba albanesă.

Societatea bisericească-literară „Alexi-șincăi“ a teologilor din Gherla, în ședința sa ținută la 14 Septemvre n. c., s'a constituit în modul următor: președinte a fost ales Aureliu *Bungărdean* cl. c. IV, vicepreședinte Aureliu *Pop Papiu* cl. c. IV, notar al corespondențelor (secretar) Ioan *Rebrean* cl. c. III, cassar Iuliu *Morariu* cl. c. III, bibliotecar Ciril *Dumbrava* cl. c. III, notar al ședințelor Ioan *Tarția* cl. c. II, controlor Ilie *Blaga* cl. c. IV, arhivar Va-siliu *Pogaciaș* cl. c. II.

Dreptul de asociațiă în Germania. Economistul Brentano și juriconsultul Sohn, principalul redactor al noului cod civil ger-man, personalități cunoscute prin ideile lor conservatore, s'au pronunțat cu energiă, în congresul național și social dela Goettingen, contra proiectului de lege, care restringe dreptul de asociațiă. Congresul a adoptat, în unanimitate, o rezoluțiune prin care re-clamă menținerea și estensiunea dreptului de asociațiă și rógă pe împărat să nu uite că rolul său este de a proteja poporul. Adunarea face apoi apel la Reichstag să respingă fără discuțiă proiectul.

Retragerea lui Desideriu Perczel. „Alkotmany“ anunță, că prin cercurile de-putaților dietali circulă șvonul, că preșe-dintele camerei Desideriu *Perczel* se va re-trage încurând dela postul său. Ca urmaș al lui fôia maghiară amintesce pe Desi-deriu *Szilagy*.

Gendarmi batjocuriți. În Solnoc s'a întâmplat de curând, că într'o nôpte nisece hoți au intrat în casarma gendar-milor. Se aflau în casarmă 30—40 de gen-darmi, cari durmeau liniștiți. În timpul acesta hoții intrară în cancelaria casarmei, luară cassa de fier și o scóseră la stradă, unde o deschiseră, furând din ea 500 fl. În dorii țilei, când gendarmul dela post intră în cancelariă, vędú că cassa cu bani nu mai e acolo. Incepú să strige, gendar-mii, somnuroși, alergară încôce și încolo, dér hoții fugiseră și de urma lor nu s'a putut da.

Catastrofă pe linia ferată. Pe linia ferată sudică în apropiere de Alba-regală s'a întâmplat alatăeri după amiazi o ca-tastrofă. Un tren de persoane ce mergea din Comorn spre Alba-regală a deraiat și în urma deraiării vagonete s'au răsturnat de pe traseul înalt de 3 metri în adâncime. Patru vagonete s'au sdrobotit total. În tren se aflau 57 călători, dintre cari 12 au suferit leziuni mai mari séu mai mici, nici unul însă nu și-a perdut viața, ceea-ce e aprôpe o minune. S'a pornit cercetare asupra cau-selor deraiării.

Cutremur în Asia-mică. Nu demult s'a întâmplat în Asia-mică un cutremur de pământ. Din Smyrna se anunță, că deia Aidin până la Sarakeny întreg ținutul pre-sentă tabloul unei înfiorătoare pustiri. Prima lovitură s'a întâmplat la 4 ôre d. a. Tôte aci-malele începură să fugă inspăimântate pe strade și pe câmpuri. Renchezatul cailor și mugetul vacilor se amestecau cu țipetele de spaimă ale femeilor și copiilor. Colôrea cerului s'a întunecat și o negură desă se scobori deasupra pământului. De sub pământ se aușea un tunet fioros și în urma uriașei lovituri, pământul se cutremurá mai multe minute. Când se destepără ômenii din spaima lor, vędură mărimea pustirii. Orașul Aidin, cel mai europeanesc din Asia-mică, a fost despărțit în două. S'a format o despiciătură uriașă de pământ, care se estinde dela Aidin și până la Kemerig. În Aidin au fost omoriți 50 și răniți greu peste 100 de ômeni. Cea mai mare parte a caselor s'au ruinat, și acelea, cari au ră-mas, sunt într'o stare desperată. În Omour-lon 60 de case și o biserică au cădut în ruine. Mari pagube a făcut cutremurul în Mazli și Kiose, însă sórta cea mai grozavă le-a ajuns pe orașele Ortaxe, Sarakeny și Denizli. Pustietatea acestor orașe sémână cu cea a Sodomei și Gomorei. Aprôpe tôte casele s'au ruinat, ér ceea-ce a cruțat cu-tremurul, n'a cruțat încôndiul. Numărul mor-ților face mai multe sute, al răniților peste mie. Familii întregi au disparut fără de urmă, ca și când le-ar fi înghițit pământul. Miseria e grozavă.

ULTIME SCIRI.

Londra, 11 Octomvre. Tôte foile constată, că ultimatul Transvaalului a nimicit și ultima speranță în pace. „Times“ dice, că acest ultimul ar trebui să aibă ca urmare un război, chiar dacă el ar fi adresat Engli-tereii din partea celui mai puternic stat. Aceeași fôia dice, că guvernul engles va da espresione regretului său, că președintele Krüger a făcut un pas atât de serios și va adauge, că guvernul engles nu are să-i mai comunice nimic.

Londra, 11 Octomvre. Guvernul engles a răspuns imediat la ultima-tul Transvaalului. Răspunsul e nefa-vorabil. În urma acesta cu ziua de ađi ostilitățile între Engli-tera și Transvaal pot fi considerate ca fapt.

Pretoria, 11 Octomvre. Genera-lul *Joubert* a provocat singuraticele trupe ale Burilor să fiă gata de atac. Trupele engleze încă stau gata pen-tru tot momentul.

Niș, 11 Octomvre. Din parte competentă se desminte scirea des-pre ruperea relațiilor diplomatice în-tre Serbia și Rusia.

DEVENISE.

Prima locomotivă. Șapte-deci de ani s'au implinit Sâmbătă, de când prima locomotivă a lui Stephenson a plecat la drum. Din ziua aceea memorabilă se în-cepe istoria trenului. Georg *Stephenson*, care s'a născut în 1781, era un simplu fo-chist în Killingwort. Planul lui despre o locomotivă și-l'a realizat cu ajutórele bă-nesci ale unui lord avut. La 7 1829 No-emvre a plecat prima locomotivă pe li-nia Rainhill.

Proprietar: *Dr. Aurel Mureșianu*.
Redactor responsabil: *Gregoriu Maior*.

Cursul la bursa din Viena.

Din 10 Octomvre 1899.

Table of stock market prices in Vienna, listing various securities like bonds and shares with their respective values.

Cursul pieței Brașov.

Din 11 Octomvre 1899.

Table of local market prices in Brașov, including exchange rates for various currencies and commodities.

Nr. 15,327—1899.

Escritura de ofert.

In scopul predării de clădire a unui șopron pentru păstrarea recușitelor de stins focul, ce este a se edifica în Căsarma normală de cavaleria în preț de 299 fl. 09 cr. conform concludului reprezentanței comunale din 28 August a. c. se va ține pertractare de oferte Luni, în 16 Octomvre a. c. la 10 ore a. m. în cancelaria oficiului economic orașesc.

Condițiunile detaliate de ofert și licitațiune, planul și devisul se pot vedea până la ziua pertractării ofertelor în cancelaria oficiului economic, în orele oficiose înainte de prânz dela 8—12 ore.

Brașov, 4 Octomvre 1899.

731,2—2. Magistratul orașesc.

ANUNCIURI (insertiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrișei administrațiunii. In cazul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“

Nr. 3282—899.

tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság, közhirre teszi, hogy a „Furnica“ fogarasi tak-pénztár végrehajthatónak, Pokol Sándor késedelmes vevő végrehajtást szenvedő elleni 130 frt 20 kr. tőke-követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. járásbiróság területén lévő Felső-Szombattfalván fekvő a 211. sz. tljkvben A f 2—22 és 24—55 rendszám alatti ingatlanokra 299 frt., a 748 sz. tljkvben 1 rendszám alatt foglalt ingatlanokra 105 frtban, az 581. sz. tljkvben 1—5 rdsz. 35 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi November hó 17-dik napján d. e. 9 órakor Felső Szombattfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett ártolyammal ezámított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1899. évi május hó 22-én.

A fogarasi kir. bíróság mint teleknyvi hatóság.

SCHUPITER, kir. elnök.

725 1—1.

A V I S.

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se potú face și remei ori și când dela 1-ma și 15 a fiá-cărei luni.

Domnii abonati sã binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc oa espedarea sã li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonézã din nou sã binevoiască a scrie adresã lãmurit și sã arate și posta ultimã. Administrat. „Gaz. Trans.“.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomv. 1899.

Large railway schedule table with multiple columns for train types, destinations, and departure/arrival times. It includes sections for Budapest-Predeal, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Mureș-Ludoș-Bistrița, Cucerdea-Oșorhei-Regh.-săseșc., Ghiriș-Turda-Dej-Bistrița, Sibiu-Cisnădie-Clușiu-Zălau, Brașov-Zărnești, and Brașov-Chezd-Ōșorhei.

Notă: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încuadrați cu linii mai negre însemnăzã órele de nopțe. — Semnul ←→ arată cu capul direcția, încãtrãu merge trenul.